

NAGYKAPOS – ADVENTI MŰSOR

2022.december 4. vasárnap du. 3 ó.

Kodály Zoltán:	Adventi ének	4.00	

Pilinszky János:	Ádvent a várakozás megszentelése	2.00	

L. da Victoria:	O Magnum Mysterium	3.00	
M-A. Charpentier:	Kyrie – Messe de Minuit - org.	5.00	
Cl. Monteverdi:	Christe	2.30	
J.S. Bach:	Korálok: In dulci jubilo, O Jesulein, Gloria sei dir	5.00	
W.A. Mozart:	Laudate Dominum K. 339. - Vámosi Katalin - szóló ének	5.00	26.00

Havas Judit – vers – próza ???		5.00	

Max Reger:	Unser lieben Frauen Traum	2.30	
J. Rheinberger:	Abendlied	3.00	
G. Fauré:	Cantique	5.30	11.00

Liszt F.	Ave Maria in D	2.30	
Szőnyi Erzsébet	Virágfűzér – kánon - Weöres S.	2.00	
Halmos L.	Minden földek	2.00	
Kodály Zoltán:	Esti dal	3.00	9.30

L.E. Gebhardi:	Gloria szálljon a mennybe fel – kánon – Kerényi Gy. szöv.	2.00	

~ 55.00

Közreműködik:	Vámosi Katalin – ének
Krasznai Gáspár:	orgona
Havas Judit:	versmondás
Vezényel:	Kollár Éva

Ádvent: a várakozás megszentelése.

Rokona annak a gyönyörű gondolatnak, hogy „meg kell tanulnunk vágyakozni az után, ami a miénk”.

Gyermekkorunkban éltünk így. Vágyakoztunk arra – ami biztosan megjött. Télen: az első hóesésre. És várakozásunk ettől semmivel sem volt kisebb, erőtlenebb. Ellenkezőleg: nincs nagyobb kaland, mint hazaérkezni, hazatalálni – *beteljesíteni* és fölfedezni azt, ami a miénk. És nincs gyengébb és „jogosabb” birtoklás se, mint szeretnünk azt, akit szeretünk és aki szeret minket. Csak a szeretetben, csak az ismerősben születhet valódi „meglepetés”, lehetséges végeérhetetlenül várakoznunk és megérkeznünk, szakadatlanul utaznunk és szakadatlanul hazatalálnunk.

Minden egyéb kaland, minden egyéb megismerés és minden egyéb várakozás véges és kérdéses. Így értem azt, hogy a karácsony a szeretet, és ádvent a várakozás megszentelése.

Az a gyerek, aki az első hóesésre vár – jól várakozik, s már várakozása is felér egy hosszú-hosszú hóeséssel. Az, aki hazakészül, már készülődésében otthon van. Az, aki szeretni tudja azt, ami az övé – szabad, és mentes a birtoklás minden görcsétől, kielégíthetetlen éhétől-szomjától. Csak a szeretetben, csak az ismerősben születhet valódi „meglepetés”. Aki pedig *jól* várakozik, az időből épp azt váltja meg, ami a leggépesebb és legelviselhetlenebb: a hetek, órák percek kattogó, szenvtelen vonulását. Aki valóban tud várni, abban megszületik az a mélységes türelem, amely szépségében és jelentésében semmivel se kevesebb annál, amire vár.

Pilinszky János (1921 nov. 27 -1981. máj.27.

Az eredeti írás megjelent az Új Ember c. hetilap 1974. december 15. számában.)